

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci

žalobce: J. N.
bytem X

proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí
sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1/376

o žalobě proti nečinnosti žalovaného správního orgánu

t a k t o :

- I. Žalovanému se ukládá umožnit žalobci nahlédnutí do spisu a pořízení kopií požadovaných dokumentů ve věcech týkajících se žalobce, a to ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Návrh, v němž se žalobce domáhá doručení usnesení o odepření pořízení kopie ze spisu dne 18. 3. 2015 se zamítá.
- III. Žalovanému se ukládá rozhodnout o žádosti žalobce o obnovu řízení ze dne 28. 6. 2017 ve lhůtě třiceti dnů od právní moci rozsudku.
- IV. Žaloba, v níž se žalobce po žalovaném domáhal sdělení způsobu vyřízení podnětu podle § 175 správního řádu a sdělení opatření podle § 80 správního řádu v souvislosti s § 42 správního řádu, se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

- V. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 2 440 Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného správního orgánu v řízení o obnově řízení a uvádí, že dne 20.11.2017 podal podnět o nahlédnutí do dvou spisů se žádostí o informaci, kde se oba spisy nacházejí, a projevil zájem o nahlédnutí do spisů. Nahlédnutí mu nebylo umožněno, ačkoli podal několik urgencí, a dne 19.3.2018 obdržel rozhodnutí ze dne 5.3.2018, kde ministerstvo označilo za nedůvodný podnět s tím, že žalobce nepožadoval explicitně o nahlédnutí do spisové dokumentace, a bylo mu sděleno, že dokumentace byla údajně plně k dispozici k nahlédnutí u tohoto správního orgánu. Z toho ale není patrné, kde se spis nachází nebo kdy bude spisová dokumentace k dispozici.
2. Dále žalobce uvedl, že dne 18.3.2015 požádal Úřad práce ČR – pobočku Dobříš o nahlédnutí do spisu a při nahlížení do spisu požádal referentku o kopii dokumentu „Základní poučení uchazeče o zaměstnání“, což mu referentka odmítla poskytnout s tím, že žádal pouze o nahlédnutí do spisu. Referentka nepostupovala dle ust. § 38 odst. 4 a 5 správního řádu, proto žalobce dne 17.7.2017 požádal ministerstvo o doručení usnesení, které mu dosud doručeno nebylo.
3. V obou výše uvedených případech podal žalobce stížnost dle § 175 správního řádu, kterou Úřad ignoruje.
4. Žalobce dále uvádí, že v rámci téhož správního řízení byla dne 28.6.2017 podána žádost o obnovu řízení. Úřad tento podnět posoudil a rozhodl, že se jedná pouze o vyjádření k údajně předchozí žádosti o obnovu, a žádostí se nezabýval. Žalobce ale zdůrazňuje, že žádost ze dne 28.6.2017 nemá důkazně s předchozí žádostí nic společného. Následně podal žalobce několik urgencí, které však Úřad zcela ignoroval a o věci nerozhodl.
5. Žalobce se domáhal toho, aby soud uložil žalovanému
 - 1/ poskytnout žalobci bez zbytečných průtahů veškerou potřebnou součinnost a umožnit mu nahlédnutí do spisu a pořízení kopií požadovaných dokumentů;
 - 2/ doručit účastníkovi bez zbytečných průtahů usnesení o odepření pořízení kopie ze spisu dne 18.3.2015;
 - 3/ rozhodnout bez zbytečných průtahů o žádosti o obnovu řízení ze dne 28.6.2017;
 - 4/ sdělit účastníkovi, jak podněty podle § 175 správního řízení vyřídil;
 - 5/ sdělit žalobci přijatá opatření podle § 80 s odkazem na § 42 správního řádu a úkonech z moci úřední v souvislosti s výše uvedenou nečinností.
6. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Pokud jde o nahlédnutí do spisové dokumentace, resp. vydání usnesení o odepření práva k nahlédnutí do spisu, zdůraznil, že se nejedná o domáhání se rozhodnutí ve věci, proto žalobce není k podání žaloby v tomto rozsahu vůbec aktivně legitimován. K věci uvedl, že

skutečně obdržel dne 29.11.2017 rozsáhlé podání žalobce, kterým bylo napadáno již pravomocné rozhodnutí č.j. MPSV-2017/104178-513/1, v jehož úplném závěru byl žalobcem vznesen dotaz, kdy může nahlédnout do spisové dokumentace. Tento dotaz byl přehlednut, a proto na něj skutečně nebylo reagováno. Toto administrativní pochybení však, jak je patrné z odůvodnění rozhodnutí ze dne 5.3.2018, č.j. MPSV-2017/208228-421/2, již bylo napraveno, když žalobce byl informován, že spisová dokumentace je k dispozici k nahlédnutí v sídle žalovaného. K další části uvedl, že dne 18.3.2015 žalobce písemně požádal o nahlédnutí do spisové dokumentace k dříve podané stížnosti ze dne 6.3.2015. Tato stížnost ze dne 6.3.2015 byla vyřízena přípisem žalovaného ze dne 30.3.2015 a byla shledána důvodnou. Na stížnost reagoval úřad práce přípisem ze dne 30.3.2015 a informoval žalobce, že se spis nenachází na pracovišti kontaktního pracoviště, ale na adrese krajské pobočky Úřadu práce ČR v Příbrami, kde do něj může nahlédnout. Proto nebyl dán důvod k vydání usnesení dle § 38 odst. 5 správního řádu o odepření nahlédnutí do spisu, neboť úřad práce žalobci v nahlédnutí nijak nebránil. V tomto ohledu má žalovaný za to, že žalobce nejenže není k podání žaloby aktivně legitimován, ale daná námitka je věcně nedůvodná.

7. Za nedůvodnou považuje žalovaný i žalobu spočívající v údajném nevydání rozhodnutí o žádosti o obnovu řízení ze dne 28.6.2017, která byla žalovanému doručena dne 3.7.2017. Připustil, že probíhalo řízení o žádosti o obnovu řízení, kterou žalovaný obdržel dne 22.5.2017, a zdůraznil, že oběma žádostmi žalobce požadoval obnovit totožné řízení, přičemž i jím tvrzený důvod obnovy, tedy zdravotní důvody, které vedly ke zhoršení paměti a následnému zapomenutí se dostavit ve stanoveném termínu, byl obdobný. Proto žalovaný tuto žádost posoudil nikoli jako novou žádost, ale jako vyjádření ve věci. Závěrem pak žalovaný zdůraznil, že důvodem opakovaných žádostí o obnovu řízení má být zdravotní stav žalobce v době původního řízení, který byl údajně diagnostikován až následně, přičemž žalobce odmítá jím tvrzený důvod obnovy žalovanému v rámci správního řízení doložit. Jelikož žalobce přes výzvy žalovaného záznamy o tvrzeném zdravotním stavu dosud nedoložil, nebylo ani možno jeho podání vyhovět. Žalobce již podal přes 70 podání, proto žalovaný odmítá, že by se stížnostmi žalobce nezabýval, když na ně reagovala jak současná, tak předchozí ministryně práce a sociálních věcí v dopisech ze 7.11.2017 a 15.1.2018, přičemž byly pokaždé shledány nedůvodnými.
8. V době, kdy již bylo nařízeno jednání u soudu, zaslal žalobce soudu další podání dne 4.2.2019, kterým doplnil návrh rozsudku k podané žalobě, a v tomto doplnění žádal, aby soud Ministerstvu práce a sociálních věcí uložil: 1/ zrušit rozhodnutí ze dne 5.3.2018, č.j. MPSV-2017/208229-421/2; 2/ zrušit rozhodnutí ze dne 10.1.2019, č.j. MPSV-2018/66072-513/1 – rozhodnutí ministryně; 3/ zrušit rozhodnutí ze dne 4.8.2017, č.j. MPSV-2017/110410-421. Vzhledem k tomu, že již ve věci bylo nařízeno jednání, soud žalobu proti těmto rozhodnutím vyloučil k samostatnému projednání a rozhodnutí usnesením ze dne 9.4.2019, které nabylo právní moci dne 12.4.2019.
9. U jednání soudu se žalobce vyjádřil k jednotlivým žalobním bodům, zdůraznil, že pokud nahlížel do spisu a domáhal se kopie, bylo to u úřadu práce a nikoliv u žalovaného. Ve svém rozsáhlém přednesu setrval na svých dosavadních stanoviscích a uvedl, že na podané žalobě trvá. Žalovaný taktéž setrval na svém dosavadním stanovisku o nedůvodnosti podané žaloby.

10. Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem soud zjistil, že žalobce byl na základě jeho písemné žádosti o zprostředkování zaměstnání ze dne 4.9.2012 zařazen do evidence uchazečů o zaměstnání. Dne 20.10.2014 byl žalobci stanoven termín k dostavení se na úřad práce na 15.12.2014, což osvědčil svým podpisem v záznamu o jednání s uchazečem. Dne 15.12.2014 se ale k jednání na úřad práce nedostavil; dostavil se až 31.12.2014. Dne 12.1.2015 bylo zahájeno správní řízení ve věci vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání pro maření součinnosti s úřadem práce, kterého se žalobce dopustil tím, že se bez vážného důvodu nedostavil ve stanoveném termínu dne 15.12.2014 na úřad práce. Současně se zahájením správního řízení byl žalobce poučen o právech a povinnostech účastníka správního řízení. Dne 19.1.2015 se žalobce dostavil na úřad práce, předložil své písemné vyjádření k věci a uvedl, že se v termínu 15.12. nedostavil, neboť na něj bohužel zapomněl, za což se omlouvá. Připomněl, že za celou dobu, kdy je evidován, se mu to dosud nepříhodilo.
11. Dne 22.1.2015 vydal úřad práce rozhodnutí č.j. PBC-146/2015-M, kterým žalobce vyřadil od 15.12.2014 z evidence uchazečů o zaměstnání pro maření součinnosti s úřadem práce bez vážného důvodu. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém žalovaný rozhodl rozhodnutím ze dne 13.3.2015, č.j. 2015/9330-421/1, kterým odvolání zamítl a rozhodnutí úřadu práce potvrdil. Uvedl, že důvod „opomenutí“ nelze zohlednit jako vážný důvod dle ust. § 5 písm. c/ zákona o zaměstnanosti, a potvrdil závěr prvostupňového orgánu o maření součinnosti s úřadem práce ze strany žalobce.
12. Dne 19.10.2015 obdržel žalovaný prostřednictvím úřadu práce žádost o obnovu řízení. Jako důvod obnovy žalobce uvedl, že na základě lékařských vyšetření u něj byl zjištěn nález, který s vyšším stupněm pravděpodobnosti může souviset s řadou doprovodných pocitů, mezi něž patří i zhoršování paměti a výpadky paměti, se kterými má problém v osobním životě, k čemuž dodal, že se v současné době podrobuje v tomto směru několika dalším vyšetřením. Je tudíž toho názoru, že jeho zdravotní stav měl přímou souvislost s jeho nedostavením se na úřad práce ve stanoveném termínu dne 15.12.2014. Uvedl, že v souvislosti s touto žádostí bude zřejmě zkoumán jeho zdravotní stav, proto jen upozorňuje, že se jedná o lékařské tajemství, které ochotně předá v písemné formě pověřenému lékaři, který bude odpovědný za nakládání s dokumenty a kterému rovněž předá i zprávy z vyšetření, která nyní probíhají. V závěru podané žádosti o obnovu řízení žalobce upozornil, že pokud se jeho případem nebude správní orgán zabývat v zákonných lhůtách, bude tuto záležitost řešit v občanskoprávním řízení. Po přezkoumání podané žádosti žalovaný neshledal důvody pro obnovu řízení a rozhodnutím ze dne 3.12.2015, č.j. 2015/62329-421/1, žádost o obnovu zamítl. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce rozklad, který byl následně zamítnut rozhodnutím ministryně práce a sociálních věcí ze dne 26.2.2016, č.j. 2015/74214-51/2, a původní rozhodnutí žalovaného bylo potvrzeno.
13. Dne 2.3.2017 podal žalobce další žádost o obnovu řízení, a to proti rozhodnutím z 22.1.2015, 3.12.2015 a 26.2.2016. Uvedl, že o obnovu řízení žádá na základě psychiatrické zprávy z vyšetření a stanovené diagnózy ze dne 31.2.2016, průběžné lékařské zprávy neurologické ambulance oblastní nemocnice z periodických vyšetření a stanovené diagnózy ze dne 20.1.2017. Žalovaný opět neshledal žádost na obnovu řízení důvodnou a rozhodnutím ze dne 3.5.2017, č.j. MSPV-2017/49605-421/1 ji zamítl, neboť žalobce přes výzvu žalovaného jím tvrzený důvod obnovy předmětného správního řízení nedoložil a žalovaný nebyl oprávněn si příslušné důkazy obstarat sám. Proti rozhodnutí podal žalobce

rozklad, který zamítla ministryně práce a sociálních věcí rozhodnutím ze dne 26.10.2017, č.j. MPSV-2017/104178-513/1, a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

14. Dne 22.5.2017 zaslal žalobce v pořadí třetí žádost o obnovu řízení, kterou se domáhal obnovy řízení, které skončilo rozhodnutím ze dne 22.1.2015, ze dne 3.12.2015 a dílem proti rozhodnutí č.j. MPSV-2017/49605-421/1 ze dne 3.5.2017. V průběhu tohoto řízení dne 3.7.2017 žalovaný obdržel další podání žalobce, ve kterém uvedl, že žádá počtvrté o obnovu řízení podle ust. § 10 odst. 1 písm. a/ a odst. 2 správního řádu ve věci vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání. Žalovaný posoudil toto podání jako vyjádření žalobce v rámci probíhajícího správního řízení ve věci žádosti o obnovu řízení ze dne 22.5.2017. Následně žalovaný neshledal žádost o obnovu řízení důvodnou a rozhodnutím ze dne 4.8.2017, č.j. MPSV-2017/110410-421, ji zamítl. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 6.9.2017 a následně žalobce podal proti tomuto rozhodnutí opožděný rozklad.
15. Dne 10.10.2017 žalobce požádal znovu o obnovu řízení a dne 27.10.2017 žalovaný obdržel podání, ve kterém žalobce uvádí, že by předmětné řízení mělo být obnoveno, že lékařské zprávy předá pověřenému lékaři nebo odpovědné osobě. Toto podání bylo posouzeno jako stížnost na postup příslušných oprávněných úředních osob a vypořádáno bylo dopisem ministryně ze dne 7.11.2017, č.j. MPSV-2017/2017215-42/1.
16. Dne 13.11., 12.12. a 29.12.2017 obdržel žalovaný další obsáhlá podání žalobce, ve kterých si žalobce stěžuje na postup žalovaného ve věcech jeho žádostí o povolení obnovy řízení. I tato podání byla vyhodnocena jako stížnost a vypořádána samostatně dopisem ministryně ze dne 15.1.2018, č.j. MPSV-2017/234270-421/1, když vyjma skutečnosti, že došlo k porušení lhůty pro vydání rozhodnutí, byla stížnost shledána nedůvodnou.
17. Následně žalobce požádal znovu o obnovu řízení. Dne 7.2.2018 obdržel žalovaný několik písemných podání, ve kterých žalobce opět napadá postup žalovaného při vyřizování správních řízení a jím podaných podání a opětovně namítá, že je mu bráněno v uplatnění práva dle § 38 odst. 1 správního řádu, tj. nahlédnout do spisu.
18. Rozhodnutím ze dne 5.3.2018 žalovaný žádost o obnovu řízení zamítl. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 3.4.2018 včasný rozklad, o kterém rozhodla ministryně rozhodnutím ze dne 10.1.2019, č.j. MPSV-2018/66072-513/1.
19. Městský soud v Praze žalobu posoudil, přičemž podle § 81 odst. 1 s.ř.s. vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
20. Podle § 79 odst. 1 s.ř.s. se žalobou proti nečinnosti správního orgánu může žalobce domáhat, aby soud žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé. Aby byla žaloba úspěšná, musel by soud dospět k závěru, že řízení bylo zahájeno, avšak rozhodnutí ve věci samé dosud nebylo vydáno. Žalobce se v první řadě domáhal toho, aby mu byla poskytnuta veškerá potřebná součinnost a umožněno mu nahlédnutí do spisu a pořízení kopií požadovaných dokumentů. Namítá, že mu nebylo umožněno nahlédnout do spisové dokumentace, čehož se domáhal podáním ze dne 20.11.2017 v rámci správního řízení o obnově řízení a následnými urgencemi. Soud z obsahu podání ze dne 20.11.2017 zjistil, že žalobce v závěru tohoto obsáhlého podání jednak podal podnět podle § 175 správního řádu proti rozhodnutí, jednak podal podnět k umožnění práv účastníka řízení podle § 38 správního řádu s tím, že na základě zkušeností s úřadem práce trvá na tom, aby o úkonu byl sepsán protokol a aby ze strany účastníka řízení byla umožněna účast nezúčastněné osoby, neboť při jednáních na úřadu práce referenti lživě zkreslují skutečnosti. Dále žádal o

informaci, kde a kdy může nahlédnout do spisu, protože spis má být sice uložen na úřadu práce, ale odvolací řízení probíhá u odvolacího orgánu. Současně žádal, aby byla zohledněna situace podle § 6 odst. 2 správního řádu v případě, že spis bude uložen u odvolacího orgánu.

21. Z uvedeného je zřejmé, že se žalobce domáhal, aby mu bylo umožněno nahlédnutí do spisu. Žalovaný však výslovně k jeho žádostem sdělení o tom, kdy a kde a případně za jakých podmínek do spisu může žalobce nahlížet, eventuálně si pořizovat kopie, ale neuvedl. Žalovaný sám ve vyjádření k podané žalobě připustil, že na tuto žádost nebylo reagováno, neboť dotaz žalobce byl s ohledem na rozsah i obsah daného podání přehlédnut. Žalovaný na svou obranu odkazuje na rozhodnutí ze dne 5.3.2018, č.j. MPSV-2017/208228-421/2, přičemž uvádí, že v rámci tohoto rozhodnutí se námitkou žalobce, že mu nebylo umožněno nahlédnout do spisové dokumentace, vypořádal. Soud však považuje tento způsob vypořádání za nedostatečný, má za to, že žádosti o nahlédnutí do spisu měly být vyřízeny samostatnými přípisy. To, že žalovaný zůstal v tomto směru nečinný, tedy že na žádosti o nahlížení do spisu nereagoval a poté pouze do jiného rozhodnutí okrajově napsal, že námitku neshledal důvodnou, neboť spisová dokumentace byla plně k dispozici k nahlédnutí u tohoto správního orgánu, mohlo zasáhnout do práv žalobce jako účastníka správního řízení. Z obsahu správního spisu a předložených písemností je patrné, že uvedený podnět o nahlédnutí do spisu podal žalobce dne 20.11.2017, avšak žalovaný – jak sám připustil – na tuto žádost o nahlížení do spisu nereagoval, následně pouze sdělil, že spisová dokumentace byla k nahlédnutí u správního orgánu. Z obsahu správního spisu i zaslaných podání je patrné, že žalobce žádal o nahlížení do spisu opakovaně, a sám žalovaný připustil, že žádost přehlédl a žádosti nevyhověl. Soud tedy považuje vypořádání s touto žádostí za nedostatečné. Opakované podněty k nahlížení byly z 5.2.2018, 19.2.2018, 28.12.2017, 3.1.2018, 16.1.2017, 17.1.2018 a 1.2.2018. Jak soud již uvedl, pouhé sdělení, že spis se nachází u správního orgánu, není dle soudu dostatečné vzhledem k tomu, že je patrné, že spisy se nacházely buď u úřadu práce, nebo u žalovaného. Městský soud proto v této části žalobě vyhověl a lhůtu 60 dnů stanovil s přihlédnutím k rozsahu spisového materiálu s tím, že lze očekávat, že bude třeba součinnosti obou stran, neboť spisový materiál je značně rozsáhlý a žalobcem požadovanou spisovou dokumentaci nebude možné opatřit obratem.
22. V další části žaloby se žalobce domáhá doručení usnesení o odepření pořízení kopie ze spisu dne 18.3.2015. Soud tuto část žaloby neshledal důvodnou, neboť žalobce sám uvedl, že pokud nahlížel do spisu a domáhal se vydání kopií, bylo to u úřadu práce, přičemž tento úřad práce v projednávané věci není žalovaným správním orgánem. Žalobce u jednání soudu výslovně potvrdil, že k odepření pořízení kopie dokumentu „Základní poučení uchazeče o zaměstnání“, platného od 1.1.2012 a podepsaného dne 4.9.2012, odmítla vydat referentka Úřadu práce ČR – pobočky Dobříš. Žalovanému tedy žádná povinnost vydat usnesení dle § 38 správního řádu nevznikla, a proto není v této části žaloby pasivně legitimován. Soud proto ve výroku II. návrh na doručení usnesení o odepření pořízení kopie dokumentu zamítl.
23. Žalobce dále namítá, že žádostí ze dne 28.6.2017 požádal o obnovu řízení, avšak žalovaný tuto žádost posoudil jako vyjádření k předchozí žádosti o obnovu řízení a žádostí se nezabýval. Žalobce je přesvědčen o tom, že žalovaný je nečinný, jestliže o v pořadí čtvrté žádosti žalobce o obnovu řízení ze dne 28.6.2017 nerozhodl. Městský soud na rozdíl od žalovaného dospěl k závěru, že z obsahu žádosti ze dne 28.6.2017 je patrné, že se

jedná o další žádost o obnovu řízení, o které mělo být řádně samostatně rozhodnuto. Soud chápe snahu žalovaného správního orgánu rozhodnout o opakovaných žádostech jedním rozhodnutím, a to zejména s ohledem na to, že tato opakovaná žádost byla podána v době, kdy o předchozí žádosti ze dne 22.5.2017 dosud nebylo rozhodnuto, přesto dospěl k závěru, že nelze akceptovat pouhé vypořádání se s žádostí pouze v odůvodnění rozhodnutí ze dne 4.8.2017, č.j. MPSV-2017/110410-421. Žalovaný dle soudu pochybil, pokud ve výroku rozhodnutí výslovně o žádosti o obnovu řízení ze dne 28.6.2017 nerozhodl. Žalovaný měl možnost z důvodu procesní ekonomie případně rozhodnout ve spojeném řízení o obou žádostech, avšak pokud tak neučinil, měl rozhodnout o každé z podaných žádostí samostatně. Dle soudu není možné, aby správní orgán na žalobcem podanou žádost o obnovu řízení nahlížel pouze jako na vyjádření k předchozí žádosti o obnovu řízení, když je z obsahu této v pořadí čtvrté žádosti o obnovu řízení patrné, že se jednoznačně jedná o další žádost o obnovu řízení.

24. V další části žaloby se žalobce domáhá toho, aby správnímu orgánu bylo uloženo sdělit žalobci, jak vyřídil jeho podněty dle § 175 správního řádu, a aby sdělil žalobci přijatá opatření dle § 80 správního řádu s odkazem na § 42 správního řádu. V případě těchto návrhů soud dospěl k závěru, že nejsou podmínky pro to, aby těmto částem žaloby bylo vyhověno, a proto tuto část žaloby zamítl. Soud považuje za nutné zdůraznit, že žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu se může žalobce domáhat pouze tehdy, pokud by soud měl uložit správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Vyřízení podnětu podle § 175 správního řádu ani usnesení vydané podle § 80 odst. 6 správního řádu nejsou rozhodnutími ve věci samé a jsou tak vyloučena ze soudního přezkumu podle § 65 s.ř.s. Nejedná se tedy o rozhodnutí, která by samostatně podléhala přezkumu soudem. Pokud jde o vyloučení z přezkumu usnesení vydaného dle ustanovení § 80 správního řádu, vycházel soud z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27.09.2012, č.j. 8 Ans 13/2011 – 69. O tom, že ani přípis o vyřízení stížnosti podle § 175 odst. 5 a 7 správního řádu nejsou správními rozhodnutími podle § 65 odst. 1 s. ř. s. pak rozhodl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 14.3.2019, č.j. 3 As 269/2017 – 44. Oba tyto rozsudky jsou dostupné na www.nssoud.cz a městský soud neshledal žádný důvod, pro který by se měl od zde uvedených závěrů odchýlit.
25. V případě podnětů dle § 175 správního řádu ani usnesení vydaného dle § 80 správního řádu by tedy nepřicházela v úvahu žaloba na přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného. Proto nebylo možné vyhovět žalobě na ochranu proti nečinnosti, neboť tento typ žaloby je možné podat pouze v případě, kdy by správní orgán byl povinen vydat rozhodnutí ve věci samé nebo vydat osvědčení, tedy v případě, že bylo zahájeno řízení, ve kterém by toto rozhodnutí mělo být vydáno. Městský soud proto ve výroku IV. žalobu, v níž se žalobce po žalovaném domáhá sdělení způsobu vyřízení podnětu podle § 175 správního řádu a sdělení opatření podle § 80 správního řádu v souvislosti s § 42 správního řádu, zamítl.
26. Městský soud pro úplnost konstatuje, že se žalobce v podané žalobě výslovně domáhal ochrany proti nečinnosti, když žalobu takto označil a v navrženém petitu požadoval, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout, případně sdělit žalobci, jak určité konkrétní žalobcovy podněty vyřídil. Jak z hlediska formy, tak i z hlediska obsahu, je tedy patrné, že žalobce podal v posuzované věci žalobu na ochranu proti nečinnosti dle § 79 s. ř. s. Pokud byla žaloba jako žaloba proti nečinnosti výslovně označena a její odůvodnění není zjevně rozporné s petitem i označením, městský soud v souladu

s judikaturou Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 18.4.2019, č.j. 9 As 434/2018 – 35) vycházel z toho, že žalobce výslovně projevil vůli podat žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu a v souladu s petitum této žaloby o ní také rozhodl.

27. O nákladech řízení soud rozhodl dle ust. § 60 s.ř.s. a žalobci, byť jen částečně úspěšnému, přiznal právo na náhradu nákladů řízení, které jsou tvořeny jednak soudním poplatkem za podanou žalobu ve výši 2 000 Kč, a jednak náklady žalobce vynaloženými v souvislosti se soudním řízením. Soud dle vyhlášky ministerstva spravedlnosti č. 37/1992 Sb. o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy ve spojení se zákonem č. 19/1992 Sb. o cestovních náhradách přiznal žalobci náhradu cestovních výdajů spojených s cestou z Dobříše do Prahy a zpět osobním automobilem Renault (76 km, při spotřebě 8,3 l/100 km) ve výši 180 Kč. Dále pak soud přiznal žalobci náhradu hotových výdajů, a to za vyhotovení kopií důkazů předložených soudu ve výši 60 Kč a poštovné za podání 5 zásilek soudu ve výši 200 Kč, když žalobce všechny vynaložené náklady soudu doložil. Soud však nepřiznal žalobci částku 100 Kč, kterou žalobce požadoval jako kompenzaci řidiči za odvoz žalobce a 5 hodin čekání v den soudního jednání, neboť tento výdaj žalobce nijak nedoložil a neprokázal. Celkem tedy soud ve výroku V. přiznal žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 2 440 Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

Praha 9. dubna 2019

JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.